

SLOVENSKI NAROD.

Plaša vsak dan zvečer, četrsti nedelje in praznike, ter volja po pošti prejetan za avstro-ugrške dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hoče sam pošt, volja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 30 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne obra. — Za ostanila plačuje se od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vagovo ulico št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Pred odločitvijo.

»Narodni Listi« so v soboto priobčili naslednjo brzojavko z Dunaja: »Ve zdejših vládnych kruzích se ujíždí, že bude-li strana klerikální na sněmu krajinském provozovati obstrukci, bude v úterý sněm tento uzavřen z též příčiny jako loni.«

Iz te brzojavke, ki ni drugega kakor migljaj s polenom, je razvidno, da je dunajska vlada popolnoma na jasnem glede v deželnem zboru vladajočih razmer in da vidi edinole v klerikalni obstrukciji vzrok, da deželni zbor ne pride do rednega dela.

Klerikalci so mislili, da premotijo vse javno mnenje in tudi vlado, če opuste razsajanje in razgrajanje in nadomeste hrupno obstrukcijo s tehnično obstrukcijo. Ta načrt pa se jim ni posrečil vsled previdne in dobro preudarjene taktike narodno-napredne stranke, oziroma veleposestnikov, in danes imajo pred sabo sporočilo dunajske vlade, da pojde deželni zbor na počitnice, če klerikalci v torek ne nehajo z obstrukcijo.

Šele iz tega naznanila je prav spoznat, kako razumno je bila urejena taktika narodno-napredne stranke. Večina je šla do skrajne meje politične koncilijantnosti, odnehala je, koder je mogla, in vsled tega se je jasno in upravljalno pokazalo, da so samo in edino klerikalci krivi, da deželni zbor ne more delati, da samo in edino zaradi klerikalne obstrukcije ne pride deželni zbor nikamor naprej. Ta koncilijantnost in odjenljivost je pa tudi pokazala, da delajo klerikalci obstrukcijo, ne da bi zato imeli najmanjši vzrok, da je njihova obstrukcija brezvestna in nad vse frivolna.

Narodno-napredna stranka je to hotela doseči in posrečilo se ji je to v polni meri s taktiko, ki se je sicer ponekod tolmačila kot slabost in izraz resigniranosti, ki pa je bila dobro premišljena. Vspeh te taktike se zrcali v sklepu dunajske vlade. Ministrstvo je sprevidelo, da je narodno-napredna stranka in da so veleposestniki interesom dežele in prebivalstva na ljubo storili vse, kar je bilo mogoče storiti, da bi mogel deželni zbor redno funkcionirati in izvršiti svoje naloge, a ker klerikalci vzlic temu obstruirajo, ker vzlic temu zadržujejo na umešten način vsako delo deželnega zbora, zato hoče vlada deželni zbor poslati na počitnice. Če se deželni zbor odgodi, če se zasedanje zaključi, ne da bi se bila katera izmed mnogoštevilnih važnih predlog rešila, bo to krivda klerikalcev, edino in izključno samo klerikalci bodo zato odgovorni.

Kar se je s taktiko popustljivosti moglo in dalo doseči, to se je doseglo. Od tedaj seveda se klerikalno početje ne bo več prenašalo s tisto udanostjo in potrpežljivostjo kakor doslej. Ali odnehajo klerikalci od svoje obstrukcije ali pa pojde deželni zbor na počitnice. Za posledice naj se prebivalstvo zahvali dr. Šusteršiču.

Deželni zbori.

Seja dne 3. oktobra. Štajerski deželni zbor. Posl. Lipp je predložil peticijske okrajne zastopa odnotnih trških in 53 kmetskih občin za ustanovitev deželne hiralnice v Voitsbergu. V politični odsek sta bila izmed 15 udov voljena tudi Slovenca dr. Hrašovec in dr. Dečko.

Posl. Zedlacher je predlagal, naj se izda brošura o stavbi racionalnih hlevov in naj dežela podpira take stavbe.

Posl. Rožkar je utemeljeval svoj predlog o podpori posestnikov v šentlenarškem in mariborškem okraju, kjer je napravila toča mnogo škoda. Predlog se je izročil finančnemu odseku.

Posl. Zedlacher je stavil nujni predlog za podpore nekaterim gornještajerskim okrajem vsled zadnjih poplav. Politični odsek je izvolil posl. Walza za predsednika, dr. Hrašovca pa zapisničarjem.

Prihodnja seja je jutri.

Koroški deželni zbor. Deželni odbornik Hönlinger je predlagal 1000 K deželne podpore revnejšim svinjerejem, da si morejo urediti svinjske hleve.

Posl. Umlauf je predlagal dve ustanovi po 300 K za koroške učence kake obrtne ali strokovne šole. Župan Neuner je predlagal 108 000 K za obzidavo Valentinovega potoka v Zilski dolini.

Za Franc Jožefov azil v Aleksandriji se je dovolilo 100 K.

Deželni odbornik Hönlinger je predlagal za pokritje naraslih stroškov v gospodinjstvi in oskrbniški šoli 2000 K.

V šlezijemskem deželnem zboru je imel namestnik deželnega glavarja, knezoškof dr. Kopp, patrijičen govor o ozirom na današnji cesarjev imendan. Posl. Türk je predlagal, naj se vlada pozove vse ukreniti za gospodarsko ločitev do personalne unije z Ogrsko. Deželni predsednik grof Thun-Hohenstein je izjavil, da je še vlada vedno prepričana, da se gospodarska skupnost z Ogrsko ne sme opustiti ter bo delala z vsemi močmi na utrditev tega razmerja.

V gališkem deželnem zboru je prišlo med Poljaki in Malorusi do velike napetosti. Malorusi zahtevajo svojo gimnazijo v Stanislavi, Poljaki pa bi dovolili k večjemu utrkavistično gimnazijo. Vlada se izgovarja, da nima dovolj

maloruskih profesorjev, a iz interpelacije metropolita grofa Szeptyckega je razvidno, da deluje na galiških srednjih šolah 230 maloruskih učiteljev.

Kriza na Ogrskem.

Z veliko napetostjo se pričakuje izid današnje avdijske grofa Khuena-Hedervarya pri cesarju, ker bo cesar gotovo designiral pri tej priliki novega ministrskega predsednika. Saj pa tudi sedanje politične razmere ne morejo dalje trajati, sicer nastopi popolna anarhija. Grof Khuen je obenem poslovodja odstopivšega ministrstva in demisionirani ministrski predsednik kabineta, ki še — ni imenovan. Pa tudi za obe parlamentarni stranki je skrajni čas, da pride čimprej novo ministrstvo, sicer pa bi lahko nastal najljutejši domači razpor med opozicijo in liberalno stranko. Opozicija se namreč boji, da bi ji ljudstvo zamerilo, ker se rekrutni zakon ne dovoli ter vsled tega tudi tretjeletniki ne pridejo domov, zato pa je začela odgovornost zvrčati na liberalno stranko. Ko pa pride novo ministrstvo, bo moralo isto prevzeti vso nadaljno odgovornost.

Zato si žele stranke v ogrskem državnem zboru čimprej nove vlade. Taka zahteva se je tudi dovolj jasno povdarjala v sobotni tajni seji. Kakor znano, se je seja pretvorila v tajno, da se sklepa o tem, kaj je storiti s finančnim ministrom, ki je v klub ex-lex stanju pustil izplačati na Ogrsko pripadajoči znesek za skupno armado. Obtoževal je finančnega ministra posl. Polonyi, zagovarjal pa ga je posl. dr. Nagy, ki je rekel, ako bi hotel finančni minister odreči prispevke za skupno armado, bi moral vstaviti tudi izplačevanje državnih uradnikov in pred vsem diet poslancem. »Pripadniki skupne armade so ravno tako organi ogrske države, kakor državni uradniki. Ako bi finančni minister ne dal denarja, od česa pa bi naj živeli naši sinovi?«

Posl. Eötvös je rekel v svojem izjavljanju, da more brezvladje trajati k večjemu dva, tri dni, dalje pa ne. Ako noče krona imenovati nove vlade, ki bi poslušala in odgovarjala na parlamentarna vprašanja, potem bo dolžnost državnega zbora, da si priskrbi sam vlado. Tudi 48. leta je bilo tako, da se je pustilo deželo brez vlade. Takrat se je to zabranilo za hrbotom krone ter so se narodnosti ščuvale proti Ogrski. Da bi se to sedaj ponovilo, tega pač ne more nihče želiti.

Politične vesti.

— Slavnostna seja trgovinskih zbornic se je vršila v soboto na Dunaju povodom dovršenega dela za trgovinske pogodbe. Govorili so predsedniki raznih trgovinskih zbornic ter povdarjali potrebo, da se trgovinske pogodbe kmalu sklenejo za daljšo dobo.

— Ogrska naborna komisija je z naredbo bramborskega ministra Kolosvaryja zopet sklicana. Uvrstila bo le tiste novince, ki imajo pravico do nadomestne rezerve in asentirala mladeniče, ki so avstrijski podaniki, pa žive na Ogrskem.

— Srbska skupščina se je izrekla za koalicijsko ministrstvo. Kralj je poveril oficialno Gruiča, da sestavi novo ministrstvo, obenem pa izjavil, da si enkrat za vselej pridrži pravico, da sam imenuje vojnega ministra, ki mora biti neodvisen od strankarsko političnih ozirov.

— Premembe v višji ruski upravi. Sedanji šef varšavske pokrajine, general Čertkov, odstopi. Na njegovo mesto pride general pl. Wahl, ki ga prebivalstvo silno sovraži zaradi njegove osornosti in strogosti, ki jo je pokazal kot guverner Vilne. Bati se je, da bo v Varšavi oživil Poljakom sovražno politiko, kakršno je uganjal Gurko

LISTEK.

V megli.

Novela Leonid Andrejev.

(Dalje.)

»Zapojva nekaj, Katečka«, je zaprosil Pavel.

»In če ti ni prav, da sem ti obraz poškopila, pa idi na policijsko stražo, tepsti se pa ne dam. Jaz sem ponosnega značaja in takih ljudi, kakor si ti, sem že srečala na tisoče in se jih nisem bala«, je govorilo dekle, misleč s tem onega krčmarja, ki jo je razžalil.

»Je že dobro, Katja, pozabite na to«, je prosil Pavel. »Verjamem vam, da ste ponosna, kakor kraljica španska, toda pustiva to. Zapojva raje! Lepe pesmi, lepe pesmi!«

»Meni ni Katja ime, ampak Manečka. Nikar ne peti, moj gospodar je vrag, oni čevljar, ta izgubljen duša, tega ne dovoljuje.«

»To je vseeno, ako ti je ime Manečka ali Katja, moj Bog, to je vseeno, — to ti pravim jaz, Pavel Ribakov, pijanec in lopov. Ti me vendar ljubiš, ponosna moja kraljica!«

»Seveda te ljubim, toda ne do-

voljujem, da bi se me klicalo Katečka«, je venomer ponavljalo dekle.

»No, je že prav«, je rekel Pavel in prikimal z glavo. »Pela bova. Lepe pesmi bova zapela, kakor jih oni pojo. Ah, meni je znana lepa, krasna pesem, toda tako se ne sme peti. Zapri oči, Katenka, zapri oči in si misli, da si v temni, mrkli noči v gozdu.«

»Ah, kaj me briga gozd, kateri gozd sploh meni? Ne govori mi o gozdu, naj ga vrag vzame. Pijva raje in ne kvari mi dobre volje, jaz tega ne trpim«, je govorila Manečka čmerno in razlila žganje, katerega je hotela naliti. Ona je bila odividno bolana, zakaj dihal je težko in naporno, kakor da bi plavala v globoki vodi. Njene ustnice pa so bile ozke, blede in modre.

»Temna, mrkla noč«, je nadaljeval Pavel z zaprtimi očmi. »Zdi se mi, kakor da bi šli skozi gozd in tudi ti greš z njimi in nekdo poje tako lepo... ah, čakaj, kako je že bilo?«

»Trepče duša moja, Radost polni srcé...«

Ne, jaz ne znam, jaz ne znam. »Ne kriči tako, za vraga, zbudi bodeš gospodarja!«

»Ne, ne znam več peti, ne znam,

je vzdihnil Pavel obupno ter se prijel za glavo.

Pred zaprtimi očmi so mu žvi-gali goreči žarki, ki so prehajali v fantastične, grozne podobe; neznošno čustvo mu je objelo duha, kakor da bi ležal v ozki, globoki jami. Manečka mu je prezirljivo gledala preko ram in pripomnila:

»Pij vendar, za vraga!«
»Trepče duša moja, trepče... Ne, ne znam je več.«

Odprl je zopet oči ter motril z žarečim pogledom dekletov obraz. »In vendar imaš srce, Katečka kaj ne? No, podaj mi roko in poglej me.«

Dasi je jedva ustavljal solze, vendar se je zadovoljno smehljaj in stiskal upirajočo se roko, katero mu je hotela Manečka odtegniti.

»Ah, ne bodi vendar glup«, je jezno vzkliznilo dekle in mu odtegnilo roko.

»Nervozen je postal ta slabič. Ako hočeš, pojdi, drugače...«

»Katja, Katja«, je šepetal proseče. Le solze so mu zastirale, da ni videl zaspalega, sovraštva polnega obraza, ki ga je motril z vidnim studom.

»Katja, moja edina ljubav, moja ljubezen, moja golobica, imej usmi-

ljenje z mano. Prosim te. Jaz sem tako nesrečen in nimam ničesar, moj Bog, Katečka, usmili se mene.«

Dekle ga je jezno zvrnilo in vstalo opotekajoč se.

»Pojdi k vragu«, je zakričala brez sapa, »tako vedenje jaz sovražim. Upijani se kakor svinja in dela potem take komedije. Katja, Katečka« ga je oponašala, zaokroževajoč svoje ozke, modrikaste ustnice.

»Jaz že vem, kakšno Katjo bi ti rad imel. Spravi se vendar k nji. Oblizuje mi roko in kliče neprestano: Katja, Katečka! Zelen paglavac, mlečnozobnik! Ti nisi niti vreden, da se s tabo peča kaka ženska! Katja, Katečka.«

Pavel je sklonil glavo in tiho šepetal, dočim mu je tilnik na lahko zatrepetal.

»Ali ne slišiš?« je zakričala ženščina.

Z motnimi očmi jo je pogledal Pavel, ne da bi kaj videl, ter mājaj enakomerno z glavo, kakor človek, kojega boljjo zobje. Dekle je zaničevalno mrmralo in stopilo k postelji, da bi jo spravilo v red. Pri tem delu ji je zdrknilo pisano spodnje krilo na tla in Manečka je je z nogo vrgla v stran.

»Katečka, Katečka«, je klicala in

bila jezno po blazinah. »No, spravi se vendar k svoji Katji. Mene so krstili za Manečko in takih ljudi, kakor si ti, sem že videla na tisoče in se jih nisem bala. Kaj takega! Pa misli, da ga bodem na vse načine zabavala, ker mi je dal en rubel. Saj imam sama menda tri rublje v omari shranjene. No le pridi!«

Vrgla se je na posteljo in zrla s pogledom polnim sovraštva na Pavla, na njegov ustrizen, zbočen tilnik, ki se je nalahko tresel vsled joka.

»Oh, kako sem vas sita, vas ostudnih ljudi! Na smrt me mučite. Zakaj pa upiješ? Ali se bojiš mame?« ga je vprašala z neumnim, zlovoljnim smehom. »Fantičku bodo slekli hlačice... se pač bojiš... da, poznam take ljudi... Procent, za vraga... se sramuje povedati svoje ime in si zmislil drugo... Procent... takšen zelen mladič... in če gre k svoji nosljati Katji, potem se pa imenuje Vasječka, on pa ji pravi Katečka, moj angelček!... Poznam to, lep mladič to! In potem...« »Dovolite, da vam poljubim roko!« Če ga pa jaz z istimi rokami udarim po gobcu... ne smeš se, ti gnusoba... ne smeš se...«

Pavel je molčal in se tiho zganil,

Tudi sedanji šef vojaškega štaba v Varšavi, general Puzyrevskij zapusti svoje mesto ter postane vrhovni poveljnik vojnega okraja v Kievu.

— Vstaja v Macedoniji. 400 vstašev je obkolilo vas Velidže. Hiše so požgane, prebivalstvo pa se je moralo pridružiti vstašem. Ker so vstaši baje prišli naravnost iz Bolgarske ter nosili vojaške kape, je baje sultan preklical svoj ukaz, naj bi se Albanci in bašibozuki odpustili. Seveda je to le turški izgovor.

— V nemški socialni demokraciji so se začeli pravcati notranji boji. Posledica je, da sta že dva socialnodemokratska poslanka, Göhre in Hildebrand, odložila državnozborna mandata. Razpor pa še bo zahteval več žrtv. Nemški nacionalci se že veselo, da si bodo socialni demokratje lepe vsepehe pri zadnjih volitvah sami uničili.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 5. oktobra.

— **Osebnosti.** Dež. sod. svetnikom sta imenovana sodna tajnika g. Karol Mulley iz Ljubljane za Celje in g. Blaž Dolinšek za Novo mesto; sod. tajnik g. Alfonz Kapun v Mariboru je postal dež. sodni svetnik in prestojnik okrajnega sodišča v Velikovcu. Dež. sod. svetnikom so imenovani na dosedanjih svojih mestih gg. sodnika Maks Vidic v Gornjem gradu dr. Josip Kronvogel v Št. Lenartu v Slovenskih goricah in sod. tajnik Adalbert Kotzian v Celju. Okrajni sodnik g. dr. Viktor Ahazhizh v Bovcu pride kot sodni tajnik v Novo mesto.

— **Obč. svet Ljubljanski** ima v torek, 6. t. m. ob 5. popoldne sejo. Na dnevnem redu so med drugimi poročila: o prošnji zakonskih Koutny za bremenprosti odpis v regulacijske namene odstopljenega sveta; o podelitvi jubilejske ustanove za ženitno opravilo; o županovem nasvetu glede upeljave kanalske pristojbine; o regulaciji sveta onkraj železnice južno od Ceste na Rožnik; o opustitvi pešpoti ob Martinovi cesti in v ravnavi hodnikov te ceste; o razdelitvi parcele Fr. Vrhovec v Bohoričevih ulicah na dve stavbišči; o prizivu Marije Kramar za devno prezidave hleva; o prizivu „Kranjske stavbine družbe“ glede zgradbe Deghenghijeve kolarnice za Töniesovo tovarno; o parcelaciji neke parcele „delavskega stavbnega društva“ ob Kozlezi; o Striceljevi ponudbi za nakup njegove podrtje kolarnice; o peticiji glede nedeljskega počitka v trgovinah; o prizivu A. Bergeleza proti predpisu pasje takse; o uporabi raznih podatkov na mestnih ljudskih šolah; o prošnji šolskega sluga I. Briclja za nagrado; o nekaterih popravah na mestni ljudski šoli na Barju; o raznih popravah, ki so potrebne za modelirski pouk na

realni; o nakupu šolskih klopij na realni; o nakupu 10 iztisov brošure „Der Lehrer als Arzt“ za mestne šole; o prošnji pomožne vrtarice Karoline Zehrerjeve glede njene remuneracije; o prošnji Marije Rakovecove za podaljšanje ustanove; o dovolitvi kredita za otvorenje privatnega pedagoškega tečaja za absolventke mestne višje dekliske šole; o pogojih za dovoljenje uvoza prašičev iz okuženih krajev Ogrske in Hrvaške; o imenovanju mestnega inženjerja; o potovanju mestnega fizika v učne namene; o prošnjah treh mestnih uslužbencev za podporo; o prošnji nekoga elektrarniškega uslužbenca za dopust.

— **Dr. Šusteršič za bedno prebivalstvo.** Pod tem naslovom je priobčil voditelj klerikalne stranke zadnji svoj obstrukijski govor v sobotnem »Slovenec«. Vsi nujni predlogi klerikalcev stavljeni so zgolj iz namena, da se zabarikadira dnevni red v deželni zbornici, in da se tako zabrani redno delovanje. Druzega pomena in namena ti predlogi nimajo; ž njimi se omogočuje tehnična obstrukcija, a družega se ž njimi noče doseči. Res je v bedi naše ljudstvo, in deželni proračun se v marsičem ozira na to bedo. Deželni proračun pa ne more priti v razpravo, ker klerikalci s svojo obstrukcijo to zabranjujejo. S tem vspešno zabranjajo tudi, da bi se dala bednemu prebivalstvu tista pomoč, ki bi jo lahko dobilo od strani dežele. Klerikalci s svojo obstrukcijo ljudstvu denar krađejo, obenem pa tulijo: mi smo za bedno prebivalstvo! Mesto denarja ponujajo bednemu ljudstvu obstrukcijo, kar je najboljši dokaz, da se jim ljudstvo ne smili. Čemu tudi? Katoliški advokatje in katoliški duhovniki itak dobro živijo, naj je že ljudstvo v bedi ali ne. Obstrukcijo advokatje in duhovniki prav lahko prenašajo, ljudstvo pa naj strada ali pa naj se nasiti z obstrukcijo! Enkrat jih že spozna narod te sleparje in takrat jih požene z brcami, katerih so v polni meri vredni!

— **„Ljudstvo govori!“** Omenili smo že, da je župnik Videgar iz Št. Vida na Dolenjskem poslal več peticij za splošno in enako volilno pravico v imenu občinskih odborov svoje župnije na deželni zbor. Že takrat smo povedali, na kakšen način so se te peticije zvarile, danes pa lahko navedemo še celo podrobnosti, kako umejo župniki po deželi delati — »ljudsko voljo«. Čim je dobil Videgar dotične resolucije, katere je »Slovenec« v množicah razpošiljal po celi deželi, v roke, je dal takoj po svojem kaplanu Plešicu ali — kakor ga »Marijine device« zovejo »lepem Tončku« pozvati vse župane svoje župnije, da naj zanesljivo pridejo po maši v župnišče. Župani, sami farški podrepaniki, so seveda lepo ubogali in o določenem času prišli s klobukom pod pazduho k

župniku Videgarju. Le-ta jim je pokazal več tiskanih listov ter jim rekel, da so to prošnje na vlado, da se naj vojaki-tretjeletniki o pravem času impuste iz službe; te prošnje bo treba županom podpisati. Župani so seve predložene pole, smatrajoč župnikove besede kot resnične, podpisali ne vedo, da so na ta način podpisali tudi peticije za splošno in enako volilno pravico, o kateri jim pa župnik previdno ni znil niti besedice. Nato jih je še župnik pozval, da naj popoldne prinese še občinske pečate, da bodo prošnje imele večjo »veljavo«. Popoldne so res poslali dotični župani po svojih hčerah ali poslih občinske pečate v župnišče in župnik jih je potem svojeručno pritiskal na dotične peticije. Potem je Videgar še nalovil nekaj občinskih odbornikov in jim dal podpisati dotične pole, ne da bi jim razjasnil, kaj da podpisajo. Može so se seveda župnikovemu ukazu pokorno udali in nikdo se ni predrznil povprašati, kaj je prav za prav napisano na onih listih. Tako so bile falsificirane peticije vseh občin Št. Vidske župnije! Radovedni smo, kaj bode ukrenila politična oblast, da se v bodoče prepreči taka lopovstva in da se župnik energično pouči, da na tak način ni dovoljeno, »delati ljudske volje«!

— **Zopet dva slovenska uradnika poslana v prognanstvo.** Nečuvčen slučaj preganjanja slovenskih uradnikov se je zopet dogodil. Davčnega praktikanta g. Žužo je vlada kar nenadoma iz Celja premestila v Murek, a v Celje pride na njegovo mesto trd Nemec. Zgodilo se je to, ker se je gosp. Žužo sumničilo, da ne postane nemec, kakor avstrijska vlada zahteva. Isto se je zgodilo tudi davčnemu pristavu g. Zvonimiru Dobravcu, ki je premeščen iz Kozjega v Mürzzuschlag. Po Srednjem in Gornjem Štajerskem, v Gleisdorfu, v Ljubnem, v Murau, v Gradcu, povsod najdeš kakega nesrečnega slovenskega prognanca uradnika, zlasti pri davčnih uradih, na slovenski Štajer se pa pošiljajo dan zadnevom besni Nemci. Te razmere križijo res že do nebes in zdi se, da bode treba proti germanizaciji vladi res drugih argumentov, nego so prošnje in ugovori. Tako ne more in ne sme iti dalje! Poslanci, ali vas je še kje kaj!

— **Poneverjenje pri celjskem mestnem uradu?** Celjski Nemci imajo poseben talent, da takoj izvehajo, če se pri kakem slovenskem društvu ali zavodu poneveri kak kraječek. Kot odgovor na vse take slučaje prosimo pojasnila, kaj je s poneverjenjem pri celjskem mestnem uradu. Ali je res nemški mestni ekonom Drganc

pred kratkim bil že takorekoč iz službe odpuščen, ker se baje račun niso hoteli vjemati? Slovenske davkoplačevalce bi razjasniti tega slučaja ne le zanimala, oni so naravnost opravičeni in samim sebi dolžni, energično zahtevati v tej zadevi pojasnila.

— **Okrajnim glavarjem v Konjicah** je imenovan dosednji komisar pri mariborskem okrajnem glavarstvu, baron Müller-Hörntein.

— **10 milijonov lir za poitalijancjevanje Slovencev in Hrvatov v Primorju in v Dalmaciji.** Društvo »Dante Alighieri« je sklenilo, da si izposodi pri raznih bankah v Italiji 10 milijonov lir, da bi lažje izvrševalo svojo nalogo. Da bode največ tega denarja dobilo društvo »Lega Nazionale«, o tem ni dvoma, kakor tudi ne o tem, da bodo otroški vrteci in »Legine« šole kakor gobe iz tal vedno bolj rasle po slovenskih in hrvatskih občinah v Primorju in v Dalmaciji. Naj bi vendar ti komedijanti raje za ta denar kupili polente svojim rojakom, katero si morajo služiti sedaj na tujem, kakor pri nas v Avstriji, na Francoskem in v Ameriki.

— **Slovensko gledališče.** Jutri, v torek, pride prvič na slovenski oder ena najslavnejših oper svetovnega repertoarja, velika štirideskanska opera G. Verdija »Otello«. Besedilo je po Shakespearovi žalostni spisal italijanski pesnik Arrigo Boito. Zamorca Otella, poveljnika benečanskega ladjstva, požene hudobni spletaker praporščak Jago (g. Angeli) z rafiniranimi intrigami v blazno ljubosumnost. Otello (g. Orželski) misli, da mu je plemenita in čednostna soproga Desdemona (ga. Skalova) nezvesta ter da ga vara s stotnikom Cassijem (g. Lang). Ljubosumni Otello končno zadavi Desdemono, Emilija (ga. Glivarčeva), soproga Jagova, takó prekasno razkrije peklenske intrige in Otello v obupu poleg nedolžne žene pogine, ko se je sam zabodel. Ta krasna Verdijeva opera se je uprizorila prvič dne 5. febr. 1887 v Milanu ter je na repertoarju vseh opernih gledališč. Ogromno ulogo ima junaški tenor, g. Orželski, bariton, g. Angeli in primadona, ga. Skalova. Opero je g. kapelnik Benišek vestno in skrbno nastudiral, g. režiser Lier pa jo je lepo in okusno uprizoril. Nadejati se je torej najboljšega uspeha.

— **Slovensko gledališče.** V soboto smo v poljskem dramatičnem I. L. Kisielewskem spoznali markantno literarno individualiteto izrazovitega značaja. Predstavil se nam je s »studijo iz življenja«, z dramatičnim delom, ki je doseglo neporekljiv uspeh in napravilo globok utis, ker je polno prekipenjače dramatične moči in se v njem zrcali

življenje — kakršno je v resnici. Suet »Zosije« je sam na sebi kozmos političen, kajti povsod na svetu je tako, da je sicer mogoče za nekake časa pozabiti breznost, ki je stvarjal med posamičnimi stanov in vzgojnimikami in socialne razmere, premočiti pa tega brezna ni mogoče. Klasičeski se je s sigurno roko potolil tega problema in ga z lapidarnimi potezami poklical v scenično življenje. Z neusmiljeno resnicoljubnostjo nam je predložil tragičen konflikt, ki je plod socialnih in kulturnih razmer, in sedanje uredbe človeške družbe. Mlad, izobražen mož, kateremu je odprti ves svet in zagotovljeno, da se povzpne v višje socialne kroge, se da lahkomišljeno obvladati hipnim čustvom in začne ljubavno razmerje z dekletom, ki mu je sicer neizmerno udano, ga ljubi iz vse duše in ga obožava kakor kako višje bitje, ki pa po svoji vzgoji, po svoji majhnosti, po svojih navadah, ki so lastne najnižjim slojem, ni zanj primerne. To razmerje potisne mladega moža v bedo in mu nalaga neznosnega trpljenja; rad bi nazaj v kroge, v katere spada, najsi so ti krogi tudi moralno gnili, rad bi se otresel te zveze, ki že davno — odkar ga je obšla spoznanje — ne sloni več na ljubezni in je za njega in za njo le dolga vrsta muk, a veže ga dana beseda. Končno, ko ga prešine nova ljubezen, pride do neizogibne — katastrofe. Razmerje se konča, kakor poči struna, ki je preveč napeta. Tako je pač življenje. Igra je vseskozi tendenčna, a jedrovite vsebine, polna veristične psihologije, in učinkuje kakor v ostrih konturah in močnejših potezah izdelana slika iz velikomestnega življenja. Posamezna dejanja so sicer v precej rahli organski zvezi, vsako zase pa je skrbno izdelano in pisano z globoko in toplo čutečim srcem ter finim senzičnim taktom. Poljski milieu s svojim specifičnim koloritom v raznih slojih je dobro začet in zanimivo izveden, vsi značaji so odlično in krepko orisani, sploh pa vse dejanje tako energično razvito, da seže igra vsakomur v dušo. Igralsko osebje je pisatelju priskočilo krepko na pomoč in igri znatno pripomoglo do doseženega uspeha. Priznati se mora, da se je osebje poglabilo v bitje in duševno življenje predstavljenih oseb. Vse igre nosita glavni osebji, ki sta ju predstavljala g. Rutkova in g. Čonsky. Partija Zosije je precej larmoyantna in vsled tega je treba mnogo takta in umetniškega čuta, da pride do veljave. Toda gosp. Rutkova razpolaga z bogatimi izrazili in ker je igrala brez krivega patosa in brez afektacije ter s pristnim čustvom, so gledalci z njo drhteli in trepetali. Gosp. Čonsky se je izkazal kot resoluten in rutiniran igralec, ki pozna vse skrivnosti igralske teh-

Opatov praporščak.

Zgodovinska povest. — Spisal F. R.

XV.

Opatovi hajduki, Jernej Kos in njegovi hlapci so dobljeno povelje glede Polonice in njene babice dobesedno izpolnili. Polonica so spravili v dosti udobno opremljeno sobo, njeno babico pa so zaprli v klet. In v tem, ko je Polonica bridko jokala in si pulila lase, ko je starka v svoji kleti besno preklinjala, so opatovi tolovaji z Jernejem Kosom praznični velike vrče vina in se veselili knežje nagrade, katero jim je dal zatiški opat.

Nekaj dni je pustil opat Polonico popolnoma na miru. Niti prikazal se ni na pristavi in dekle je začelo končno domnevati, da so morda njo in njeno babico odvedli in zaprli samo zaradi tega, ker je babica večkrat kaj slabega govorila o duhovnikih sploh, zlasti pa o zatiških menihih. Ker se je to že marsikomu primerilo, je bila ta misel zanj prava tolažba, tembolj, ker se je moral Andrej Rovn v kakem tednu vrniti. Da jo Andrej takoj reši iz ječe, o tem ni dvomila.

Nekega večera — ravno ko se je Polonica spravljala spat — je čula

na hodniku previdne korake. Nekdo se je bližal vratom njene ječe. Polonica je vztrepetala! Se-li bliža rešitelj? Je-li prišel Rovn, da jo osvobodi? Neznanec se je tako počasi, tako tihotapsko bližal in tako počasi začel odpirati zapah na vratih. Polonica je kar sapa zadrževala. Zdaj se je na vratih pojavila visoka moška postava. Vzlic tmni se je videlo, da ima na glavi širok klobuk, ki je zasenčil ves obraz.

— Andrej! — je šepetala Polonica in pristopila bliže. Dvoje močnih rok jo je objelo in vroča ustna so se dotaknila njenega lica. V tem trenutku pa je Polonica tudi že odskočila vsa prestrašena. Spoznala je bila, da ni slonela na Rovnih prsih.

— Premilostni gospod opat — je prišlo strahoma čez njene ustne.

— Zate, Polonica, nisem niti premilostni gospod, niti opat, je z mehkim glasom odgovoril Albertus pl. Lindeck in potegnol Polonico s seboj v sobo. Ne prihajam k tebi ne kot gospod in ne kot opat, nego kot mož.

— Kaj mi hočete, premilostni gospod!

— Kaj hočem? Kako moreš le tako vpraševati? Kaj nisi že davno spoznala, da te imam rad, tako od

srca rad, da bi storil zate vse, samo da si pridobim tvojo ljubezen.

— Prosim, premilostni gospod opat — nikar ne govorite tacih stvari.

— Mar misliš, da nimam srca?

— Premilostni gospod opat — duhovnik ste in —

— Kaj zato? Tudi duhovniki smo pod kožo krvavi, kakor drugi ljudje.

Opat je Polonico novič stisnil k sebi in jo začel novič poljubovati.

— Sedi sem k meni, Polonica, je rekel opat in se vsedel na posteljo.

Polonica pa se mu je izvila iz rok in se zopet odmaknila od njega.

— Premilostni gospod opat, je prosila Polonica, pustite mene in mojo babico domov. Če sva se s kako besedo pregrešili, odpustite nama. Zato vendar nisva zaslužili, da bi bili zaprti.

— Ne bo ti treba živeti v tisti revni koči na hribu. Odslej boš živela tu na pristavi, kakor kaka gospa plemenitega stanu. Ne bo ti treba delati in skrbeti — prav tako boš živela, kakor da si prava moja žena. In tudi tvoja babica ostane pri tebi.

— Premilostni gospod opat prosim — izpustite me — jaz ne morem tu ostati.

— Ali me imaš malo rada, Polonica? je vprašal opat.

Polonica ni odgovorila. Povesila je glavo, potem pa nakrat zajokala, se vrgla na kolena in začela prositi, naj jo opat vendar izpusti.

Opat je jela minevati potrpežljivost. Šel je parkrat s trdimi koraki po sobi sem in tja, potem pa se je ustavil pred Polonico, jo dvignil s tal in jo pritiskal k sebi.

— Dobro, Polonica, je rekel odločno. Če nečeš pri meni ostati, te ne bodem silil. Jutri zjutraj greš lahko domov na hrib z babico vred. To noč pa ostanem jaz pri tebi.

Polonica je odskočila od opata, kakor da je strela udarila v sobo. Hipoma je spoznala svoj položaj, a to spoznanje ji je dalo tudi moč za obrambo. Mehko, ponižno dekle se je nakrat prelevilo v pogumno ženo, ki je pripravljena braniti svojo čast do skrajnosti.

— Premilostni gospod opat — je zaklicala Polonica — jaz sem revno kmetsko dekle, ali poštena sem in poštena ostanem.

— To je prav lepo, se je porgljivo smejal opat. Ti pa ne po-

zabi, da sem jaz opat in gospodar zatiškega samostana in da si ti moja last, s katero lahko storim kar hočem.

Pri teh besedah je skočil k Polonici in prijemaje jo za roko skoro hripav razburjenosti ji rekel polglasno:

— Moja si! Jaz te hočem imeti. Če me ne ljubiš — kaj zato? Moja boš vendar.

— Nikdar! je zakričala Polonica in se poskusila osvoboditi iz opatovih rok. Pustite me!

Opat pa jo je prijel še trje in jo vlekel proti ležišču.

— Pustite me! je klicala Polonica. Pomagajte! Pomagajte!

A nihče ni prišel Polonici na pomoč. Dasi se je branila z vsemi svojimi silami, vendar ni bila kos opatu.

— Pustite me! Jaz se bom branila! je zakričala nakrat in segla v nedrije.

— Le brani se, grlica drobna, se je rogal opat in jo pahnol proti ležišču.

V tem trenutku se je Polonica posrečilo, da si je osvobodila roko. Bliskoma je segla pod zgornjo roko ležišča, nekaj se je zasvetilo v njeni roki in se v najkriticnejšem

nike in zna igrati s pravim temperamantom. Škoda, da se v trenutkih največjega afekta časih izgubi nekaj besed. Gospodje Lier, Danilo, Dragutinović, Nušič, Ilišič in Zavadič so predstavljali originalne tipe poljskih akademikov. Igralec ima nalogo, provzročiti s svojo igro, da naredi vsaka beseda učinek, ki ga je nameraval pisatelj. V tem oziru je nadkriljal inteligentni igralec g. Lier vse svoje tovariše, katerim pa s tem ne odrekamo zaslužne pohvale. Tudi manjše vloge so bile prav dobro izvedene. Drastična komika gospe Lierove in ljubeznivi humor g. Boleške sta našla zasluženo priznanje. Isto velja o vedno marljivi gospe Danilovi in o g. Verovšku. Gosp. Kreisova je simpatični značaj maturantke in emancipirane Stefanije ozarjala z nekim poetskim dihom in tudi g. Dragutinovičeva je dobro izpolnila svojo nalogo. Sploh se mora reči, da se je jako dobro igralo in je to tudi občinstvo v polni meri priznavalo.

— „Glasbena Matica“. Pevski zbor „Glasbene Matice“ ima redneletni občni zbor v sredo, dne 7. oktobra ob 8. uri zvečer v pevske dvorani, in sicer za oba oddelka, za ženski in moški zbor skupaj. Ker bo poleg izvolitve novega odbora sklepati o važnih stvarih glede na pričenjajočo koncertno sezono 1903/04, prosijo odbor, da bi se čestite dame in gospe pevske sigurno in polnoštevilno sešli. Dosedanji člani se povabijo pismenim putem; odbor apeluje tudi na vse druge dobre pevke in pevce, da vstopijo v zbor, da bo ta, če mogoče, še imozantnejši nego do sedaj.

— **Podivjanost nemških vojakov.** Včeraj po noči je šel knjigovodja neke tukajšnje veleugledne tvrdke, zelo miren in dostojen mož, po Slomškovi ulici proti domu. V bližini nove vojašnice ga je srečalo več vojakov 27. pešpolka. Ne da bi jim dal kakoršnegakoli povoda, so ga mahoma obkolili in dva pijana vojaka sta se naveličala nanj, ključ: „Dos is ä so ä Kräner, haut's ehan nieder den Kränerhund“. Ker je dotični gospod videl, da mu od te pijane, surove družali zares preti nevarnost, je jel klicati na pomoč. To je hrabre junake še bolj razburilo in ona dva, ki sta neprestano kričala „haut's ehan nieder den Kränerhund“, sta izstopila iz vrste ter jela g. knjigovodjo suvati semtertja venomer ključ: „Kränerhund, na wart, wir wirn dir schon zag'n!“. Dotični gospod jih je v mirnem tonu, navzlic takim surovostim pozval, naj ga puste pri miru, češ da je tak surov napad nedostojen vsakega poštenega človeka in da se bode sicer moral pritožiti pri inšpekciji in mojemu častniku. In ko je hotel nadaljevati svojo pot, so mu vojaki zastopili pot, in ona dva, ki sta ga prva napadla, sta se postavila za njegov hrbet, mu iztrgala dežnik in ga neusmiljeno jela z dežnikom biti po glavi. Nato je prišla vojaška straža, a mesto da bi prišla napadalce ter jih odgnala, je

trenotku zabodlo v opata. Polonica je bila opatu sunila v prsa bodalce, katero ji je bil daroval Matija.

— Ah — je dihnil opat in izpustil Polonico. Roka njegova je segla tja, kjer je bil zadet, in potegnila iz prsi bodalo. Pasja duša — zabodla si me, je škripaje z zobmi sikal in sedel na posteljo.

Polonica je skočila k vratom. Ali ta so bila od zunaj zaprta. Na ves glas je kričala: Pomagajte, gospod opat umira.

Zdaj je odletel zapah in v sobo je stopil Jernej Kos.

— Gospod opat — je zaklical. Jaz sem tu, Jernej.

— Zgrabi to punico in zapri jo v klet — potem pa pošlji kakega človeka sem. In luč preskrbi! Jaz sem ranjen —

Jernej Kos se je prestrašil in ni vedel, kaj bi storil. Prijel je Polonico za roko, potem pa začel klicati hlapec. Pribiteli so nakrat od vseh strani, hlapec in dekle.

— Pomagajte premilostnemu gospodu opatu, jim je Jernej Kos ukazal. In med tem, ko so posli pohiteli na pomoč opatu, ki je bil brez zavesti omahnil na posteljo, je Jernej Kos vlekel Polonico po stopnicah nizdeli in jo pahnil v temno klet. V tem ko je zaklepal težka vrata, se je dekle jokaje zgrudilo na vlažno zemljo.

sama jela kričati: „haut's nieder den kränerischen Hund“. Ko je dotični gospod sprevidel, da si ne more sam pomagati, je jel glasno klicati na pomoč. Mahoma je bilo polno vojakov ob oknih vojašnice, ki so vsi vprek vpili „haut's ehan nieder den Kränerhund“. Nato je pristopila vojaška straža, postavila g. knjigovodjo bajonet na prsi in psujoč ga tirala v vojašnico. Prišedši tjakaj, je straža znova jela psovati in je prostake naravnost pozivljala, da naj dotičnega gospoda pretepo. Častnika ni bilo nobenega blizu in ko je knjigovodja zahteval, da se naj ga pelje k inšpekciji imajočemu oficirju, se mu je reklo, da dotični častnik spi in da se naj le drugi dan pride pritožiti. In ko je g. knjigovodja svojo zahtevo znova energično ponovil, se mu je zagrozilo, da ga bodo kratkoma vtaknili v zapor. Nato so ga obkolili zopet vojaki, ter so ga z nasajenimi bajoneti iztirali iz vojašnice. Značilno je, da se je s strani vojaške straže in podčastnikov storilo vse mogoče, da bi se napadalca ne emirala. Z dovoljenjem dotičnega podčastnika sta namreč prišla v vojašnico pri vhodu, ki je sicer dovoljen samo oficirjem. Vprašamo pristojne kroge, ali jim je znan ta nečuvstven slučaj? Vojaki 27. pešpolka uganjajo v zadnjem času že res take stvari, da bo treba spregovoriti resno besedo! Najbolj surovi izgredi so zdaj kar na dnevnem redu. Mi smo dosedaj molčali, ker smo mislili, da so bili ti izgredi le posledica preobilo požarstva alkohola. Sedaj smo se prepričali, da temu ni tako! Med vojaki so elementi, ki hočejo na vsak način izzvati Slovence in porabijo za to vsako priliko ter se ni malo ne strašijo brez vsacega vzroka tudi dejansko napadati mirne Slovence, samo da dajo izraza svoji brezmejni mrznosti do Slovencev. Temu se mora napraviti konec. Zahtevamo odločno, da nam pristojne oblasti dajo točen in jasen odgovor, toda mi se ne zadovoljujemo samo s tem, ampak tirjamo energično, da se napravi enkrat za vselej konec takim izzivanjem in napadom, pred vsem pa, da se nam da častno zadostjenje! To bi bila lepa, da bi miren Slovenec ne bil v slovenski Ljubljani varen pred surovimi napadi nemških podivjanih vojakov!

— **Nervoznost ljubljanskih Nemcev.** Dnes ponoči prišli so trije gospodje v družbi dveh dam v kaziško kavarno in so slovenski kritevali, da se jim prinese pijače. Slovensko govorjenje pa je kazinote razburilo in takoj so bili vsi pokoncu in so se zbrali okoli slovenskih gostov, ki so bili mirni in so se med seboj razgovarjali. Kazinote so kričali: „Hinaus mit ihnen in slovenske goste psovali. Med tem je prišel v kavarno policijski stražnik napovedat policijsko uro in ta je v strahu, da bode v kavarni nastala rabuka, rekel Slovincem, naj gredo raji ven, da bode mir. Slovenski gostje so plačali in dostojno odšli. Pred kazino se je bilo med tem časom nabralo mnogo ljudi, ki so se iz radovednosti ustavljali, ker so videli v kazini polno kričočih Nemcev. Izmed omenjenih slovenskih gostov sta bila dva tučca in so vsi le slučajno šli v kaziško kavarno, ker jih je peljala pot ravno mimo. Sicer pa mislimo, da je kaziška kavarna javen lokal, katerega sme vsak obiskati in kjer se mora vsakemu postreči. Med Nemei sta bila takrat v kavarni pleskar Karol Pirker in klepar Jainschegg.

— **Opravičena zahteva.** Piše se nam: Mesto Škofjatoča ima res lepo lego in prijeten je sicer ves ta kraj; še lepši pa bi bil, če ne bi imel toliko neprivlačnosti. To, da se po pivu po mestu in vpije in da se celo z razgrajanjem kali nočni mir — gotovo ni posebno prijetno. Pa to še ni vse. Želelo bi se pač med drugim več reda (!) v mestu samem in v okolici, kakor ga je bilo dosedaj. Da veže in samotna pota niso sobe, pač vsakdo ve (!) Zato že estetika zahteva, da redarstvo za to skrbi! Če je mladina vesela, je že prav, ali ne pripuščajte same sebi, posebno ponoči ne — Mlade gospe pa prosimo, da vsaj malo omeje svoje pogoste obiske — in stankam do volijo vstop v trgovino neke boljše hiše, da ne bodo primorane blago kupovati drugje in iskati drugih zavarovalnic za svoja poslopja in po hištvu.

— **Stavka v Trbovljah.** Dne 30. kimovca se je pričela stavka rudarjev v Trbovljah. Delo je ustavilo radi sramotno nizkih plač (58 vinarjev za osemurno delo najnižje) nad 2000 delavcev. Orožništvo so koj pomnožili za 20 mož. Vendar se mir ni nikjer kalil. Prihodnji dan so jeli stavkati tudi v Zagorju. — V petek zvečer je privrelo kakih 300 trboveljskih rudarjev v Hrastnik in pri silili so tamošnje delavce k stavki. Zadnji so se le neradi pridružili trboveljskim in zagorskim tovarišem. Baje pride sem tudi vojaštvo. Ako

se štrajk kmalu ne ustavi, in upanja ni mnogo, utegne nastati največja beda, kar so stavlajoši nepravilni na štrajk. Gospod dični državni poslanec V. kurije in član „stepega kluba“ Žičkar, gani se vendar, kje si?

— **Ponarejalci denarja.** V Hrastniku so prijeli orožniki nekega Mlakarja in njegovega tasta Puata, tovarniška delavca, ker sta ponarejala srebrnjake in kronce. Pripravo je vrgla žena prvega v Savo, toda, ker je padla poleg brega v vodo, jo ta ni odnesla ter so jo orožniki našli. Tudi v Trbovljah so zasledili ponarejalca kron, Kralja, ki pa jo je pravčasno popihal v Ameriko Brzjavili so za njim.

— **Iz Trnovskega se nam piše:** Trnovo uživa veliko srečo, da so se v njem nastanile šolske sestre de N. D. Pečajo se seveda z vzgojo otrok. Trnovo leži na slovenskih tleh, Nemec je pri nas bela vrana, a navzlic temu se naše pobožne sestre na vso moč trudijo, da bi vzgojile otroke v nemščini in pridobile temu edino zveličalno jeziku čim več veljave! Kako predrzne so te babnice, je razvidno iz tega, da se v tem izključno slovenskem kraju poslužujejo pri korespondenci skoro izključno nemščine in da pošiljajo slovenskim staršem samo nemške prospekte o sprejemu v svoj šolski zavod. In Slovenci so še tako nespametni, da jim izročajo svoje otroke, dasi vedo, da jim bodo te pobožne učiteljice na vse načine skušale izriniti iz srca največje tešje čustvo — ljubezen do materinega jezika! Slovenski starši, ali nimate nič narodnega ponosa? Povejte tem čestitim sestram odločno, da naj respektirajo slovenski jezik, ako hočejo živeti med Slovenci in od Slovencev, drugače pa naj pobero šila in kopita tjakaj, kjer bodo nemoteno smele negovati nemške svoje težnje!

— **Požig.** Posestniku Matiji Žitku v Vrdu je 20. p. m. zgorel kolec z vso krmo in gospodarskim orodjem Žtko, ki je bil zavarovan samo za 600 K. ima 2200 K škode. Orožniki so kot sumljiva požigalca prijeli tovarniška delavca Frana Snela in Remica.

— **Premeten tat.** V četrtek 1. t. m. je prišel h konjederci v Brezju še precej čedno oblečen mož ter ji naznanil, da je gosp. Mayr iz Kranja kupil 6 buš, izmed katerih je jedna poginila. Tat pravi, da ga je g. Mayr poslal, naj pride takoj po njo. Gospodinja ni imela nikogar drugega doma in je vsled tega poslala svojega delavca v Kranj s konjem in vozom, da bi naložil in odpeljal mrhovino. Ko se peljeta proti mestu, pravi neznan tat, naj gre hlapec javit žvinozdravniku, da bo smel vzeti bušo. Med tem, ko je je šel hlapec v stanovanje k živino zdravniku, je pogljal neznan tat konja ter se odpeljal z njim. Vrnivši se hlapec se je čudil, ko ni bilo nikjer ne konja, ne voza in tudi premetene tatu ne.

— **Vojaki proti strogemu korporalu.** V sredo zvečer so odhajali iz Gorice vojaki-trejetletniki; bilo jih je kakih 300. Med njimi je bil tudi neki korporal, ki je preje prostake neusmiljeno mučil in trpinčil. Vojaki so mu bili zato silno gorki in so mu zaprisegli maščevanje. V to se jim je ponudila ugodna prilika in so sklenili, ga na vlaku pošteno preteptati. In hudemu gospodu korporalu, kateremu se je preje, ko je še nosil suknjo „bela“, brezpopojno vse pokorilo, bi se bilo skoro slabo godilo, ako bi ga ne bil rešil iz nevarne situacije neki narednik, ki ga je odpeljal nazaj v vojašnico, kjer je na varnem čakal, da so se odpeljali njegovi, maščevanja željni bivši podložniki. Med tem časom pa so imeli gospod korporal priliko premišljevat, da je tudi korporalska čast in slava minljiva, oh tako minljiva!

— **Samomor.** V Gradcu se je zastrupila 18-letna natakavica Rozalija Juršič, doma iz Frankovcev v ptujskem okraju.

— **Nezgode.** Ana Smerečnik, 56 let stara ddnarica v Kamniku, je dne 30. pr. m. doma na stopnicah padla in si zlomila desno nogo pod kolenom. — Na stopnicah je padla 60 let stara delavka Marija Fister iz Postojne in si zlomila levo roko v rami. — Včeraj dopoldne je pred deželno bolnišnico 3 $\frac{1}{2}$ leta stara deklica Josipina Moharjeva, stanujoča v Holzapfelnovih ulicah št. 11 skočila z električnega voza, ko se je ta že premikal naprej in je padla ter se tako pretresla, da je bljuvala kri.

— **Tepeni vojaki.** Na Glincah je bila včeraj zvečer v Travnovi gostilni „vinska trgatava“. Pijakar Fr. Vernik, stanujoč v Linhartovih ulicah št. 4, je bil pripeljal na veselico goste in se je sam nekaj časa mudil v gostilni. Med tem časom so štirje vojaki peki se vsedli v Vernikov voz in se nameravali odpeljati, kar pa je Vernik s svojim prihodom preprečil. Nastal je prepir in ker so vojaki začeli fjakarja suvati, so prišli gostje

iz gostilne in so vojake stepli, ki so s krvavimi glavami zbežali v mesto. — **Tatvina.** Posestnici Mariji Oblak na Glincah je bilo v času med 24 in 27. p. m. ukradenih več dragocenosti v vrednosti 80 K in denarja 9 K 40 h. Kot tatvina sumljivca so zaprli nekega dedka, ki je bil v Oblakovi hiši v službi.

— **Nezgoda v Lattermanovem drevoredu pri gugalnicah.** Jernej Lipovšek in Ivan Kladnik, mizarska pomočnika v Spodnji Šiški št. 50, sta se včeraj popoldne v Lattermanovem drevoredu vozila po zračni žici. Bila sta oba vinjena in sta padla na tla. Lipovšek se je hudo pretresel.

— **S kostonja padel je včeraj dopoldne na Gradu Uraničev kleparski vajenec Jakob Klemenc, 16 let star, doma v Hračah pri Postojni in si desno nogo v členku spahnil.** — **Podsulo ga je.** Danes dopoldne udril se je pri kopanju hriba na novem vojaškem strelišču kos hriba in podsul delavca Ferdinanda Jana. Izkopali so ga sicer takoj, a bil je že mrtev.

— **Na južnem kolodvoru najdene reči.** V času od 26. septembra do 2 t. m. so bile na južnem kolodvoru sledeče reči najdene: zavitek perila in obleke, velika ruta in dežnik.

— **Izgubljene reči.** Trgovski pomočnik Stanislav Simonič, stanujoč na Sv. Petra cesti št. 4, je izgubil včeraj dopoldne na poti od kavarne „Evropa“, po Sodnijskih ulicah in Miklošičevi cesti do frančiškanske cerkve srebrno častniško verižico z dvema privezkoma. — Šivilja Marija Gliha, doma v Št. Vidu pri Zatičini, je izgubila v soboto zvečer na poti od dolenskega kolodvora, po Karlovski cesti in Sv. Florijana ulicah do sv. Jakoba trga denarnico, v kateri je imela 70—80 K denarja. — Na poti od Rimske ceste po Igriških ulicah in Kongresnem trgu do Šelenburgovih ulic je izgubila učenka višje dekliške šole Slava Skale, stanujoča na Rmski cesti št. 19 zlato zapestnico z napisom: „Gott schütze dich.“ — Na poti po Bleiweisovi in Dunajski cesti do topničarske vojašnice je izgubila neka dama zlato verižico, vredno 150 K. — Sprehodna palica s srebrnim držajem in črkama A. D. ter letnico 15/7. 97. izgubila se je na Sv. Petra cesti od Lloydja do kavarne „Austria“.

— **Hrvatske vesti.** Križevački škof Julij Drohobečki vrnil se je v soboto iz Zagreba, kjer se je nekaj časa mudil, v Križevce. — Izložbo društva umetnosti je obiskalo dosedaj preko 1500 oseb. Od slik hrvatskih umetnikov prodano je šest slik M. Crnčiča, pet Slave Raškayeve, dve Križmanovi in ena J. Bužana. — Brigadska častniška šola se bo ustanovila v Varaždinu. Obiskovalo jo bo 5 častnikov 5. in 6 častnikov 12. polka. Zapovednik te šole bo major Stanislav vitez Ursyn-Prusynski. — Fortuna v Oseku. Pri žrebanju povl. razredne loterije v soboto odpadel je na srečno št. 109.499, kupljeno pri bančni trdkri Sorger, Weismayer & Co. dobitke v znesku 15.000 kron. Srečka je razdeljena v osmine, katere bodo dobili sami Osječani. — Sivolasi hrvatski pesnik fra Grga Martić je popolnoma okrevale. — Škrlatica je začela razsajati v Travniku. — Društvo hrv. pisateljev je pristopil kot ustanovni član grof Erdödy de Monyorokörök. — Dr. H. Hinković, hrvatski publicist in pravnik, odpotoval je te dni iz Zagreba v Cirkvenico, kjer otvori odvetniško pisarno. — Dva polletna tečaja z ruske jezika bo otvoril konec tega meseca Štefan Radič v Zagrebu za začetnike in za one, ki so nekoliko večji ruščine. — „Sokol“ v Dubrovniku. „Crvena Hrvatska“ nasvetuje, naj bi se tudi v Dubrovniku osnoval „Sokol“. V gledališču istotam bodo tudi kmalu dobili opremo. — Umril je v Petrinji doktor vsega zdravilstva in zobozdravnik Mijo Cetollo. — Madjari v Hrvati. Pod tem naslovom namera poznan publicist g. A. Jelavić izdati v Parizu brošuro o državnopravnem in finančnem odnošaju Hrvatske nasproti Ogrski. — Starčevićeva številka „Hrv. prava“. V proslavo odkritja Starčevićevega spomenika bo izšlo „Hrv. pravo“ v svečani izdaji s posebno prilogo, posvečeno dr. Starčeviću.

— **Najnovejše novice.** — Založna v Meserichu napove konkurz, ker so se vsi poskusi za saniranje izjalovili. — Splošna stavka je nastala v Pečuhu. Delavci vseh strok in podjetij so vstavili delo. — Zaradi sleparij po hotelih so zaprli v Hamburgu bivšega dragonskega poročnika Kupetzkega iz Toplice. Njegov oče je kapelnik v Karlovi varih. — Močna razstrelba se je pripetila v tovarni v Altoni. Štirje delavci so ubiti. — Sebe in svoja dva sinova

je zastrupil železniški načelnik Barattelli v Comu. — Obsojeni ponarejalec vina. Vinski veletržec Leopold Ungar v Sopronu je bil obsojen zaradi ponarejanja vina v 20dnevni zapor. — Bomba v cerkvi. V Katedrali Imola Romagna so našli v spovednici bombo. — Umril je na Dunaju bosanskem ministru prideljeni bivši profesor nemškega, italijanskega in francoskega jezika na belgrajski visoki šoli dr. Gabor Atanacković. — Poneverjenja v sv. Vavclavski hranilnici pridejo pred porotnike dne 9. novembra. Obravnava bo trajala štiri tedne. Obtožnica obsega več tisoč strani. — Vesti o velikem klanju židov v Mohilevu, kjer da je bilo umorjenih 300 židov in 100 kmetov, so si židovski časnikarji na lepem izmislili.

— **Hiša miru.** Ameriški milijonar Carnegie je poklonil nekoliko milijonov za zgradbo mirovne palače v Haagu na Nizozemskem, kjer se bodo shajali na posvetovanja vsi tisti, ki si prizadevajo uvesti splošni mir. Toda gradba mirovne palače vznemirja nizozemske stavbenike, ki so se zanašali, da se izroči njim. Razpisan je namreč natečaj za gradbo, ki je popolnoma mednarodna ter je oddaja dela poverjena posebnim komisijam mirovnih članov.

— **Milijonarjev sin.** Kornelija Vanderbilta, sina glasovitega milijonarja je oče izbačil iz družine ter mu odrekel najmanjšo dedščino, ker se je poročil z damo, ki ni bila starejša po volji. Mladi Vanderbilt pa zaradi tega ni obupal, temuč je začel igrati strastno na borzi. Dandanes ima že prilično 40 milijonov dolarjev, pa še ne odneha, ker se je zaklel, da hoče spraviti skupaj 400 milijonov dolarjev. Toliko bi bil namreč podedoval po očetu, ako bi se bil ženil po njegovi volji.

— **Najdražji lasje** so popolnoma beli, ne manj kot 75 cm dolgi ter vzeti od žive osebe. Takih las ni dobiti pod 400 K za unco, ker matrone, ki imajo take lasje, istih navadno ne prodajo za noben denar. Pa tudi sploh so lepi lasje drago blago, ki velja več kot je njegova teža v zlatu. Najcenejši so gosti črni lasje, ki jih je lahko kupiti pri Kitajcih. Rabijo se le za odre.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 5. oktobra. Avstro-ogrška in ruska vlada sta poslale na temelju dogovora med Lambsdorffom in Goluchovskim v Münzstegu na svoja poslanika v Carigradu brzjav, v katerem izjavljata z ozirom na to, da so revolucionarni odbori prepričali izvršitev od velesil dogovorjenih in polnomočnih reform v treh vilajetih in da je tudi turškim vladnim organom nedostajalo glede reform resne volje, da sta se obe vladi zedinili za uspešnejši način kontrole in nadzorstva. Nadalje se pritožujeta vladi, da so vladni turški organi pri udušitvi upora se zakrivali mnogih grozovitosti in na najsilnejši način postopali napram mirnemu krščanskemu prebivalstvu, zato je nujno potrebno, da se tem žrtvam obžalovanja vrednega nasilstva pomaga. Brzjavka naznanja nadaljnih instrukcij, v katerih so navedene natančne podrobnosti glede humanitarne akcije, ki je potrebna in svrhu podpore revnega stradajočega prebivalstva in zopetne zgradbe požganih vasij, cerkev in šol. — Ta korak avstro-ogrške in ruske vlade je vzbudil na Dunaju veliko senzacijo, ker sta se vladi k temu energičnemu nastopu odločili, ne da bi se glede tega dogovorili z drugimi velesilami.

Dunaj 5. oktobra. Danes je sprejel cesar grofa Khuena-Hedervaryja v avdijenci, vendar ni bilo danes še ničesar odločeno in pride Khuen jutri zopet k cesarju. Opoldne je bil tudi ministrski predsednik Körber v avdijenci.

Budimpešta 4. oktobra. V tukajšnjih političnih krogih se sodi, da priporoči Khuen cesarju, naj poveri sestavo novega ministrstva Széllu. Občno mnenje je, da bi Széll to nalogo prevzel.

Budimpešta 5. oktobra. Včeraj so priredili socialni demokratje v raznih mestih shode, na katerih so demonstirali za splošno

volilno pravico in proti neodvisni stranki.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Državni kurzi dunaj. borze 5. oktobra 1903.

Naložbeni papirji.

12% majeva renta . . . 100 — 100 20

12% srebrna renta . . . 100 50 100 70

4% avstr. krona renta . . . 100 — 100 20

4% zлата . . . 119 50 119 70

4% ogrska krona . . . 97 75 97 95

4% zлата . . . 118 25 118 45

4% posojilo dežele Kranjske . . . 100 — 100 —

4% posojilo mesta Spiljeta . . . 100 — 100 —

4% bos. herc. žel. pos. 1902 . . . 100 20 101 20

4% češka dež. banka k. o. . . 99 75 99 90

4% zast. pis. gal. d. hip. b. . . 99 60 100 05

4% pešt. kom. k. o. z . . . 101 — 101 30

4% 10% pr. . . 105 25 106 25

4% zast. pis. Innerst. hr. . . 101 — 102 —

4% ogr. centr. . . 100 — 101 —

4% deželne hranilnice . . . 100 — 101 —

4% zast. pis. ogr. hip. b. . . 100 — 100 80

4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . . 100 — 101 —

4% češke ind. banke . . . 100 25 101 25

4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . . 98 50 —

4% dolenskih železnic . . . 99 — 99 50

4% juž. žel. kup. 1/1 . . . 302 — 303 50

4% av. pos. za žel. p. o. . . 100 50 101 50

Srečke.

Srečke od leta 1854 . . . 170 — 179 —

" " 1860 . . . 182 — 183 40

" " 1864 . . . 245 — 249 —

tisake . . . 153 50 153 50

zemlj. kred. I. emisije . . . 288 — 288 —

II. . . 278 — 282 —

ogr. hip. banke . . . 258 — 261 —

srbske 3 frs. 100 — . . . 85 — 90 —

turske . . . 121 50 122 50

Basilika . . . 18 80 19 60

Kreditne . . . 445 — 449 —

šumavske . . . 82 — 86 —

Krakovske . . . 77 — 81 50

Ljubljanske . . . 70 — 72 50

Avstr. rud. križa . . . 52 75 53 75

Ogr. . . 26 — 26 90

Rudolfove . . . 68 — 72 —

Salburške . . . 77 — 80 —

Dunajske kom. . . 495 — —

Dejalice.

Južne železnice . . . 79 50 80 50

Državne železnice . . . 652 75 653 75

Avstro-ogr. bančne del. . . 1568 — 1578 —

Avstr. kreditne banke . . . 651 25 652 25

Ogrske . . . 712 — 714 —

Zimnostenske . . . 250 50 251 50

Fremogop v Mostu (Brux) . . . 650 — 651 00

Alpske montan . . . 371 — 372 —

Praske želez. ind. dr. . . 1684 — 1684 —

Bima-Murányi . . . 459 — 460 —

Trboveljske prem. družbe . . . 380 — 381 —

Avstr. orožne tovr. družbe . . . 345 50 346 50

Češke sladkorne družbe . . . 149 — 150 —

Valute.

C. kr. cekin . . . 11 35 11 40

80 franki . . . 19 015 19 035

90 marke . . . 23 47 23 53

Sovereigns . . . 23 45 23 52

Marke . . . 117 37 117 50

Laški bankovci . . . 95 10 95 30

Bublj . . . 2 53 2 54

Dolarji . . . 4 84 4 88

Žitne cene v Budimpešti.

dne 5. oktobra 1903.

Termin.

Pšenica za oktober . . . za 50 kg K 7 53

Rž " " oktober . . . " 50 " 6 17

Rž " " april 1904 . . . " 50 " 6 45

Koruzi " sept. 1904 . . . " 50 " 5 20

Oves " " oktober . . . " 50 " 5 37

Oves " " april 1904 . . . " 50 " 5 62

Ekstiv.

5. vin. ceneje.

Deželno gledališče v Ljubljani.

Štev. 3.

Dr. pr. 1301

V torek, 6. oktobra 1903.

Nova velika opera! Nova velika opera!

Prvič na slovenskem odru:

OTELLO.

Velika romantična opera v 4 dejanjih. Besedilo napisal Arrigo Boito, godbo zložil Giuseppe Verdi; Kapelnik H. Benisek. Režiser Fran Lier.

Meteorologično poročilo.

Vilna nad morjem 306°. Srednji aerol. tlak 756.0 mm.

Ok.

Čas opazovanja . . . Stanje barometra v mm.

Temperatura v °C.

Večrovi . . . Nebo

3. 8. zv. 735.8 13.4 sl. jug del. oblač.

4. 7. zv. 736.4 14.1 sl. zahod del. oblač.

2. pop. 736.0 21.7 sr. zahod del. jasno

9. zv. 737.1 18.0 sl. zahod del. oblač.

5. 7. zv. 738.2 12.0 sr. svzh. pol. oblač.

2. pop. 737.9 21.5 sr. zahod pol. oblač.

Srednje temperatura sobota in nedelje

16.8° in 17.3° — normale: 12.5° in 12.3°.

Mokrina v 24 urah: 2.7 mm in 0.0 mm.

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja ob boleznih, kakor tudi pri pogrebu svojega nepozabnega soproga, gospoda

Gustava Poláčka

finančne straže nadkomisarja v p.

za mnoge krasne darovane vence, kakor tudi za častno spremembo predragega pokojnika k zadnjemu počitku se čutim dolžno izreči vsem ljubim sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo.

Viktorija Poláček.

Za 1. november, event. 1. svečan se išče

srednjeveliko, prijetno

stanovanje

v zračni legi blizu sredine mesta.

Prijazne ponudbe naj se oddajo v trgovini **Edmunda Kavčič-a**,

Prešernove ulice št. 52. (11—228)

Več centov namiznih jabolk

dobre vrste (2534—4)

ima na prodaj

Ivan Žnidarič

Matenjavas, p. Prestranek.

Spretna (2393—1)

prodajalka

iz boljše rodbine v manufakturi in špeceriji dobro izurjena, vešča knjigovodstva, korespondence in obeh deželnih jezikov, z lepo pisavo, se sprejme pod ugodnimi pogoji. Ponudbe s sliko naj se pošiljajo trditi:

T. Mlekuž

Startrg pri Raketu.

Kot prodajalka

želi mesta v špeceriji trgovini vajena gospodična. — Naslov pove in ponudbe vsprejema upravištvo „Slov. Naroda“ (2521—5)

Dobro izurjeno

prodajalko

izvežbano za trgovino z mešanim blagom se sprejme proti dobri fixni plači in proviziji takoj.

Več se poizve pri trdki **Ivan Perdan**, Ljubljana. (2597—1)

Delovodja-akordant

(Partieführer)

z delavci za fašinska dela pri vodnih stavbah v Litiji se takoj sprejme. (2588—2)

Prijave sprejema do 10. oktobra t. l. vratar hotela „pri Slonu“ v Ljubljani.

Anton Mocmur

Amalija Mocmur roj. Laurenčič

uroj. poročena. ž.

Rudolfovo

Sv. Peter H.

meseca septembra 1903.

(2595)

Mesto posebnega obvestila.

Št. 11.362 I. 1903.

Razpis.

(2588—2)

Podpisani deželni odbor razpisuje službo

okrož. zdravnika v Velikih Laščah

z letno plačo 1400 K in z letno aktivitetno doklado 200 K.

Prosilci za to službo naj pošljejo svoje kolkovane prošnje podpisaneu deželnemu odboru

do 20. oktobra t. l.

ter v njih dokažejo z dokazili starost, upravičenje za izvrševanje zdravniških poslov, avstrijsko dižavljanstvo, telesno sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se boče le na take prosilce, ki so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, 30. septembra 1903.

Sukneno blago.

za vse potrebe se prodaja v vsaki kakovosti in največji izbiri najceneje pri

J. GROBELNIK-U

Ljubljana

Pred škofijo I. — Mestni trg 20.

Sukneni ostanki po zelo nizki ceni.

Vzorci se pošiljajo na vse strani brezplačno.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojma dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Garantirano dobro vino in žganje

podvrženo pregledu kemijske preskuševalne postaje na Dunaju.

dobiva se pri 2596-1

bratih Giacconi & Co.
Vis (Cissa) v Dalmaciji.

Lepo stanovanje

na vogalu Kongresnega trga in Vegovih ulic, v drugem nadstropju, obstoječe iz 5 sob in pritliklinami, se odda takoj ali pa (1964—11)

s 1. novembrom t. l.

Povpraša se v upravištvo „Slov. Naroda“ ali pa pri hišniku v istej hiši.

G. PICCOLI

lekarnar v Ljubljani

dvorni dobavitelj Nj.

Svetosti papeža

priporoča naslednje izdelke svojega kemično-farmaceutičnega laboratorija, ki se izgotavljajo

kot sicer vsi drugi medikamenti z največjo skrbnostjo in snaznostjo.

Pice olivna železna tinktura krepi želodec, vzbuja veselje do jedi, pospešuje prebavo in odprje ter je posebno učinkujoča pri zaprtju. 1 steklenica 20 vin. (1372—32)

Pice olivna železnata vino se uporablja pri malokrvnih, nervoznih in slabotnih osebah z najboljšim vspehom. Pollitera steklenica 2 K.

Pice olivni sirup iz malin ali tamarinde dajo z vodo pomešani izvrstno in zdravo pijačo. Kilogram-ska steklenica, pasteurizovana K 130.

Zunanja naročila po poštne povzetju.

P. n. odjemalci si lahko ogledajo naš znameniti laboratorij.

Vinskisod

dobro ohranjeni se prodajo na Rimski cesti šte. 11

Pisarja

sprejme takoj notar Hudovernik v Kostanjevici

Oprava za kavarne z biljardom

je na prodaj (2591—)

v gostilni „pri Komancu“

Rimska cesta šte. 4.

Mlad trgovski pomočnik

vešč nemškega in slovenskega jezika v trgovini z mešanim blagom, že s 15. novembrom t. l. sedanjo službo premeniti. (2592—)

Natančni naslov se izve v upravištvo „Slovenskega Naroda“.

V večjem kraju na Dolenjskem se sprejme dobro izvešan in spreten

špecerist.

Ponudbe se sprejemajo do 15. t. m. pod „Poštenost“, poste restante Ljubljana. (2554—)

V notarsko pisarno v Ilirski Bistrici se sprejme takoj

pisar

z lepo pisavo; imeti mora že nekoliko praks v zemljiškoknjižnem lustriranju in v pisarniških poslih. Plača po govoru in zmožnosti. (2587—)

Dr. Alojzij Žnidarič

c. kr. notar v Il. Bistrici.

!!! Ženitninsko posredovanje !!!

Za vse stanove vsake vere in narodnosti. Za gospodične in vdove, za neoženjene gospode in vdorce vsake povoljne starosti. Najstrožja tajnost v vseh slučajih zanjama. Treba se je obrniti zaupljivo po

„Agentie Comercielle“, Dunaj I., Sonnenfelsgasse 19.

V dvajsetletnem obstoju največji vspehi.

(2440—16) **Ravnateljstvo „Comercielle“.**

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Bejaku, Celovcu, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Bejaku, Celovcu, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Bejaku, Celovcu, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 1 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Bejaku, Celovcu, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane. Praga (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Bejaku, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Lsl, Aussee, Ljubno, Celovec, Bejaku, direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak v Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Praga (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vane, Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregence, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Bejaku, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Bejaku, Smohora, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — Praga iz Novega mesta v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Čas pri